

Publicerad 22 jan 2008 12:55

Nicholas Olsson och Pär Ulander finner livsglädje hos Thore Skogman.

"Solen bor i Karlstad" på Cornelisrummet, Mosebacke, Stockholm

SCEN

Verk: "Solen bor i Karlstad"**Plats:** Cornelisrummet,
Mosebacke, Stockholm**Medverkande:** Nicholas
Olsson, Pär Ulander och Johan
Huldt (regi)

I den kultförklarade 90-talsfilmen "True romance" ledsagas den småkriminella hjälten (Christian Slater) genom livet av sin stora idol Elvis Presley. "The King" dyker upp vid livets vägskäl och ger Slater coola råd med sin coola röst.

Skådespelaren Nicholas Olsson har en liknande livshistoria, problemet är bara att hans idol är allt annat än cool. Ledstjärnan i Olssons liv har alltid varit Thore Skogman. Den gladaste av alla töntar och för detta har Olsson känt skam. Han har alltid dolt sin läggning, smugit i väg på föreställningar och ljugit om sin smak. Något som givit honom dubbla skamkänslor - hur kan man förneka någon som är så glad och fin och go som Thore?

I **"SOLEN BOR I KARLSTAD"** kommer Olsson äntligen ur garderoben med sin idoldyrkan. Han förklarar hur han upptäckte Skogman som barn och sedan dess funnit stöd och livsglädje hos mannen vi andra uppfattade som trallande fåntratt. Det är bedårande och väldigt roligt. Olsson sjunger sina favoritbitar, bland annat en medley med säkert 80 av Skogmans kända och okända pärlor. Kanske bara en mening från en låt, ett parti ur ett annat, en kort och mäktig blandning som belyser poeten Skogman samt det där lite knasiga med hans talang: allt det vi andra bara tänker, registrerade Thore som en låt. Med Olssons ärliga monologer, fina scenografi (bland annat en två meter lång gädda fylld med grus som han använder som maracas) och Pär Ulanders dragspel blir "Solen bor i Karlstad" helgjuten.

Jag går mycket lycklig därifrån och letar upp Skogman i min skivsamling. Nynnar just nu oavbrutet på "Tiotusen röda rosor".

Jane Magnusson, teater@dn.se

© Detta material är skyddat enligt lagen om upphovsrätt.